

VÁŽENÍ FARNÍCI,

ve světle velikonoční radosti z Kristova zmrtvýchvstání vstupujeme do měsíce května, během kterého při májových pobožnostech intenzivněji rozzímáme o ctnostech Panny Marie a jejím významu pro nás. Můžeme si položit otázku, proč vlastně Pannu Marii potřebujeme? Místo dlouhého výčtu zde uvedu pouze dva aspekty: především jako Prostřednici všech milostí a jako dokonalý příklad praktické pokory. Skutečnost, že Maria je pro nás lidi Prostřednicí všech milostí, není výmysl ani teologů, ani zbožných mariánských ctitelů. Je to funkce, pro kterou sám Bůh Marii stvořil a Syn Boží vyvolil.

I když je pro nás nemožné dívat se na Marii a nevidět její nesmírná privilegia, dary a vznešenost, kterou jí Bůh vzhledem k jejímu poslání obdařil, nesmíme zapomínat, že všechny tyto milosti jí Bůh udělil především proto, že v ní našel opravdovou a vytoženu nepatrnou služebnici. Maria už předtím, než dala souhlas k božskému mateřství, byla dokonale takovým tvorem, o jakém Bůh od věčnosti snil jako o svém obraze a podobenství. Neměli bychom se domnívat, že Pán si Marii tak svrchovaně vyzdobil jen pro sebe, aby měl nejdokonalejší Matku. Samo toto největší privilegium – být Matkou samého Boha – bylo odpovědí na její nejdokonalejší pokoru. Maria je nejnázornější případ, jak se stát užitečným podle obecně platné zákonitosti, že Bůh může se svým tvorem udělat veliké věci jen do té míry, do jaké se u něho setkává s opravdovou pokorou. Je to Mariina pokora, která způsobuje, že vším, čím byla vyznamenána, i vším, co koná, tak dokonale oslavuje Boha, jak to nedokážou ani všechny sbory andělů. Pokora je nezbytná „přísada“ jakékoliv jiné ctnosti.

Po Božím Synu není v celém nebi dokonalejšího vzoru pokory než Maria. Její pokora má významný vnější projev: ona slouží druhým. Maria o sobě v evangeliu mluví dvakrát a v obou případech nenazývá sama sebe jinak než služebnicí. Je to služebnice, která opravdu celým svým životem nesleduje nic jiného než sloužit, a to jak Bohu, tak lidem. Její pokora se konkretizuje v lásce. Svou pokornou služebností slouží Bohu jako nástroj, jímž Bůh rozdává svá dobrodíní lidem. Projevy Mariiny služebnosti, kterou nám poprvé zdokumentoval očitý svědek Jan na svatbě v Káně, se od té doby nikdy nezastavily. A ať se na to dívají antimariánští skeptici jakkoliv kriticky, všechny země, kam vstoupila pravá víra v Ježíše Krista, jsou doslova posety tisíci památníky, ke kterým se poji zcela konkrétní historie zcela konkrétní pomoci Matky Boží jednotlivcům, místům nebo celým národům.

Mariina služebnost jako základní životní postoj výrazně kontrastuje s tvářností tohoto světa, ve kterém nyní zdomácněl zcela opačný životní styl. Stojí tu proti sobě zcela zřetelně duch lásky a duch sobectví, království Boží a království Satana. Stejně protikladné je také jejich ovoce: do očí bijící je kontrast mezi plody křesťanské lásky a solidarity a mezi ovocem sobecké pýchy, která vyhloubila katastrofální propast mezi světy bohatých a chudých a provokuje útoky na jediné základy samotného lidství, jakými jsou manželská láska mezi mužem a ženou a opravdové rodinné prostředí. Je posláním mariánských ctitelů pečlivě chránit a rozšiřovat místa, kde nevládne Had, ale Žena oděná sluncem.

Kněžno máje, buď pozdravena!

P. Jerzy

SVÁTOSTNÝ ŽIVOT VE FARNOSTI U KOSTELA SV. VÁCLAVA

Pozor - návratili jsme se k obvyklým časům bohoslužeb! Od 28.3. (Květné neděle) byl obnoven běžný pořad bohoslužeb.

T.j. u sv. Václava PO - SO ráno v 7:30 a večer v 17:30
NE ráno v 8:00 a 9:30, večer v 18:00.
U sv. Gabriela NE ráno v 11:15.

V souvislosti s aktuálními vládními opatřeními upozorňujeme, že bohoslužby v bazilice sv. Václava budou slouženy na úmysly zadaných intencí v obvyklých hodinách, za účasti lidu, dle aktuálního stupně PES.

Ke svátosti smíření je možné přistoupit 30 min před každou večerní mší sv., v neděli navíc 7:30-7:55 a 9:00-9:25.

Kněží naší farnosti jsou v naléhavých případech k dispozici na telefonu nebo na e-mailu. JG

MŠE SV. V TELEVIZI A NA INTERNETU

Velký výběr přenosů z farností přes internet najdete na: <https://mseonline.cz/>. Doporučujeme vyzkoušet si předem připravenost vašich počítačů, tabletů a mobilů, abyste měli aktualizované a funkční nastavení vašich zařízení dříve, než začne přenos ... FN

SBÍRKA NA BUDOUCÍHO NOVOKNĚZE VÁCLAVA

Po 7 letech studií bude vysvěcen další novokněz pocházející z naší farnosti. Děkujeme všem, kteří jej po celou dobu nejrůznějšími způsoby podporovali na této cestě.

Rádi bychom jej ještě i na závěr podpořili a „vybavili“ na vstup do trvalé služby. Vaše finanční dary prosím předávejte v sakristii paní Durdisové, která je sbírkou pověřena. Vybraná částka bude předána během primice u sv. Václava 20. června.

A nezapomeňte se prosím trvale modlit za další nová kněžská povolání! JG

KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ VÁCLAVA SCHUSTERA

Milí farníci, dá-li Pán, tak v sobotu 19. června přijmu v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha kněžské svěcení. Stane se tak skrze vzkládání rukou a modlitbu pana kardinála Dominika Duky při mši svaté, která začne v 10:00. Na tuto slavnost vás samozřejmě srdečně zvu a budu moc rád, když tuto chvíli prožijete společně se mnou.

O den později, v neděli 20. června, budu od 14:00 slavit primiční mši svatou v našem farním kostele svatého Václava na Smíchově. Na svěcení se vám asi nebudu moci nějak zvlášť věnovat, a tak bych vám tuto pozornost chtěl vynahradit právě na primici. Jsem si vědom toho, že jsem povolání ke kněžství přijal absolutně nezaslouženě a že velkou zásluhu na tom máte mimo jiné také právě vy. I díky vašim modlitbám a podpoře jsem prošel sedm let formace, přijal jáhenské svěcení a zanedlouho budu moci přidat ruku na vinici Páně také jako kněz. Moc vám za všechno děkuji a budu velice rád, když se uvidíme jak na svěcení, tak na primici. Dovolí-li nám to protiepidemická opatření, tak jste po primiční mši svaté zváni na společné občerstvení, při kterém se s vámi rád osobně setkám. Aktualizované informace k primicím všech letošních novokněží můžete sledovat na stránkách www.primice.cz Václav Schuster

farář u sv. Václava	P. Jerzy Gapski	tel.: 724 324 555	gapski@centrum.cz
a rektor u sv. Gabriela:		257 317 652	
farní vikář	P. Robert Benno Štěpánek	tel.: 605 926 094	rbstepanek@gmail.com
Sponzorské dary:	Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol uveďte číslo dárcе, které vám přidělí farář.		
Farní www stránky:	Adresa: www.farnostsmichov.cz Vše, co chcete na stránky umístit (příspěvky, fotografie, atd.) pošlete na adresu: jakub.suchel@seznam.cz		
Farní Zpravodaj:	Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Uzávěrka je vždy 25. v měsíci		

ČTVRTÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ - NEDĚLE DOBRÉHO PASTÝŘE

Sestry a bratři v Kristu, milí mladí přátelé, slavíme čtvrtou velikonoční neděli, kterou nazýváme Nedělí Dobrého Pastýře. Byl to papež sv. Pavel VI. (Giovanni Battista Montini), který po II. vatikánském koncilu ustanovil tuto neděli za den kněžských a duchovních povolání. Snad by bylo případné, abych připomněl, že patří do řady papežů, kteří měli opravdu přátelský a velmi vřelý vztah k naší zemi a k našemu národu. Díky svým dvěma přátelům, bratřím Karlu a Pavlu Weirichovým byl seznámen s naší historií a v době druhé světové války zařídil svou osobou Svatováclavskou nadaci určenou k údržbě svatováclavského oltáře v bazilice sv. Petra. Tato nadace zachránila život téměř třem stům mužů a žen židovského původu z Československa a Itálie. To jsou kořeny osobního vztahu sv. papeže Pavla VI. ke ctihodnému kardinálu Josefu Beranovi, pražskému arcibiskupovi a primasovi Čech. S ním se můžete setkat v katedrále sv. Víta, kde se u jeho hrobu můžete pomodlit. A navštívíte-li někdy po době koronaviru Řím, může Vám poskytnout svůj útulek římský Velehrad, který také vznikl z této iniciativy.

A tak s odvoláním na dvě zmíněné velké osobnosti naší církve obracím se k Vám mladým mužům a ženám, či chlapcům a dívkám, abyste pokud zaznamenáte ve svém nitru Ježíšova slova: „Pojď a následuj mě!“, měli odvahu jít za ním. Víme, že k nám nehovoří ani pomocí mobilu, či jiných sdělovacích prostředků, ale jak nás poučují proroci, stane se jeho slovo v nás a dotkne se nejvnitřnějších vrstev naší existence a zve nás. Stejně tak jako před více než tisíci sto lety se stalo slovo v nitru sv. Ludmily, již je zasvěcen tento rok. Ona vedla k Bohu nejen svého vnuka, sv. Václava, ale i za nás se přimlouvá, abychom neměli strach otevřít mu své srdce a dát mu svůj život.

Vzpomínám na barokní obraz Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v mém rodném městě s nápisem *Praebe fili mi cor tuum mihi*. Tento výraz není tak docela běžný a nelze ho jednoduše přeložit jako „dej mi můj synu své srdce“. Je to zvolání k vydanosti, k odevzdání toho nejhlubšího co mám, co jsem a co mohu dát. Vždy když se setkáváme s Dobrým Pastýřem, který dává svůj život za své ovce, pak dochází k oné hluboké výměně naznačené Ježíšovým zvoláním. Vydat se na tuto cestu znamená vydat se za Tím, který dává smysl našemu životu, naší práci, do které se musíme cele ponořit, abychom ve chvílích, kdy nalezneme Jeho, našli také sebe. V současné době se velmi často dočítáme, že především mladí lidé a dokonce i děti trpí ztrátou smyslu svého života. To není jen důsledek samoty a uzavřeného prostoru. To není jen důsledek toho, že nemám kontakt s druhými. Ale je to výkřik existenciálního osamění – nevím, čím jsem, a nevím, komu patřím. Hledání štěstí, hledání lásky a výkřik: „Chci žít!“ se naplní, když onu výzvu *Praebe fili mi cor tuum mihi* dokážeme uskutečnit. Tento výkřik můžeme slyšet v Getsemanech, jak jsme mohli prožít na Zelený čtvrtek, ale tento výkřik zazní také na kříži o Velkém pátku.

Proč připomínám tato slova. Zmíněný papež Montini i kardinál Beran prožili dotek Ježíšova volání a prošli hlubokou školou života v okolnostech, které byly mnohem tvrdší než doba pandemie covidu. A právě v takovýchto dobách se rodí kněžská a duchovní povolání. A tak prosím Vás všechny, kteří uslyšíte tato moje slova, či přečtete si tyto moje řádky, modlete se se mnou za nová kněžská a duchovní povolání, modlete se za ty, kteří se touto cestou vydali, aby dokázali jít Ježíšovou cestou a měli odvahu spolu s prorokem Jeremiášem vyslovit větu: „Svedl jsi mě, Hospodine, a dal jsem se svést.“ (Jer 20,7)

V existenciálním prožitku opuštěnosti zazní tento výkřik proroka Jeremiáše ne jako projev osamění a opuštěnosti, ale jako slova radosti podtržená životní zkušeností.

TĚM, KDO SE BOJÍ, ŽE LÁSKA K PANNĚ MARIÍ UŠKODÍ ZÁJMŮM PÁNA JEŽÍŠE

„Láska k Marii je vnitřní složka lásky k Ježíšovi, a myslet si, že zájmy obou mohou stát proti sobě, znamená, že nerozumíme Ježíši nebo zbožnosti, jakou jsme mu povinni,“ objasňuje podstatu mariánské úcty anglický oratorian Frederick William Faber (+1863).

Lidé by často rádi věděli, jak dalece mají uctívat bl. Pannu a kde by se měla jejich láska k ní zastavit. Neuspokojí je, když se jim řekne, že k ní nikdy nemohou mít přespříliš zbožnosti. Domnívají se, že je to jakési zbožné přehánění. Ale těžko by mohli něco namítat, kdyby se jim řeklo: „Máte milovat Pannu Marii tak, jako ji miloval Pán Ježíš, a máte k ní mít zbožnost tak velikou, jak si to přeje Pán Ježíš; a nepotřebujete se nějak zneklidňovat, modlíte-li se k Ježíši o tuto zbožnost podle jeho vůle.“ Není možné poznat Ježíše, a tím méně jej milovat, nemáme-li vroucí zbožnost k jeho přeblažené Matce. A nedovedeme si představit žádnou zbožnost k ní, která by jistě pohnula Srdce Ježíšovo, aby vyslyšel naše modlitby, než když mu předkládáme ty milosti, které jí udělil on sám, tu lásku, kterou ji jako své nejvýznačnější dílo ozdobil

tři Osoby Nejsvětější Trojice, a tajemství jejího spolupůsobení s milostí, jímž si zjednala nevýslovné zásluhy. Je tak spjata se slávou Boží, že každý úkon úcty k ní je zřejmým úkonem lásky k Bohu. Ježíš Kristus ji miluje tak nesmírně, že nemá jiného zájmu na světě, který by bylo možné přirovnat k obraně a rozšíření její úcty. Neboť sklání-li se jeho Nejsvětější Srdce plné milosrdenství k duším, aby je spasilo, vyvolil Marii za útočiště hříšníků a za zastánkyni duší. Velebí-li jej všechna díla Boží a byl-li při pohledu na zemi, kterou stvořil, pohnut k tomu, aby jí poželhal a prohlásil ji za velmi dobrou, když hvězdy ráno pospolu zpívaly a andělé jásali radostí, oč více jeho vlastní dílo a dary v Panně Marii jej ustavičně oslavují a jsou nekonečným podnětem ke zpěvu andělů i lidí! Z lásky k Ježíšovi se musíme snažit, aby v nás přibývalo lásky k Panně Marii. Ať je tato úcta u nás zbožností rostoucí jako milost, stále více mohutnější jako ctnostný návyk a stále horlivější a vřelejší až do chvíle, kdy přijde, aby nám pomohla dobře umřít a bezpečně projít nebezpečím soudu.

Myslíváme dostatečně na to, že zbožnost k Panně Marii není něco, co - jako když máme knihu nebo růženc - máme jednou provždy, úplně a zcela? Nemohu říci, že dostali-li jsme od Boha dar pokory, že máme prostě pevně držet, co jsme dostali, a nikdy nesníť o tom, že bychom jí mohli dostat více; a stejně nemohu říci, že zbožnost k Panně Marii je věc, která nemůže růst. Opakuji: má růst jako ctnost a mohutnět jako návyk, jinak nestojí za nic, ba ještě méně než za nic. Jen maličko přemýšlejte a uvidíte! Láska k Panně Marii je jen jiný způsob, a to Bohem požadovaný, lásky k Ježíši; a proto má-li růst láska k němu, musí růst i láska k ní. Kdyby někdo řekl: „Nesmíte směřovat modlitbu k Panně Marii s modlitbou k Ježíši“, ukázal by, že nemá žádné skutečné ponětí o této zbožnosti a že je na samém okraji velmi nebezpečného bludu. Ale lidé někdy bezmyšlenkovitě mluví, jako kdyby zbožnost k Matce byla drobet dovolené odštípnutý od zbožnosti k Synu; že to je cosi, co Ježíš postoupil Marii; že Ježíš je jedna věc a Maria druhá a zbožnost k oběma že by se měla rozdělit úměrně k jejich důstojnosti, skoro všechno jemu a

zbytek jí. Kdyby si takové osoby opravdu uvědomily dosah toho, co praví, cítily by, že mluví bezbožnost. Lásky k Marii je vnitřní složka lásky k Ježíšovi, a myslet si, že zájmy obou mohou stát proti sobě, znamená, že nerozumíme Ježíši nebo zbožnosti, jakou jsme mu povinni. Není-li zbožnost k Panně Marii již sama v sobě zbožností k Ježíši, pak když konáme zbožnost k ní, odnímáme něco jemu a tak skutečně olupujeme Boha, což je svatokrádež. Když nám tedy říkají, abychom zůstávali v mezích, abychom se mírnili ve své zbožnosti a nezacházeli daleko nebo neoslavovali Pannu Marii příliš, neupevňují, jak si namlouvají, oprávněnou poctu Ježíšovi, nýbrž sami činí hrozné vyznání, že odnímají něco Pánu Ježíši, aby to dali Panně Marii, ačkoli úzkostlivě dbají, aby toho nebylo příliš mnoho. Zní to strašně, když se to vysloví jasně. Zbožnost k Panně Marii může být nesprávná, pokud se týká způsobu; nemůže bloudit, pokud se týká stupně. Není-li láska k Marii láskou k Ježíši, není-li zbožnost k Marii jednou z jeho vlastních nařízených zbožností k němu samému, ba jednou z hlavních, pak má teologie i mé srdce mi praví, že pro Marii nemám vůbec místa, protože mé srdce nemůže milovat Ježíše tak, jak by mělo. Předrahá Matko, jak málo bych tě znal, kdybych o tobě smýšlel tak neuctivě! Jak ubohou, nízkou představu bych měl o Bohu samém! Jako milost mě nezdržuje od Boha nebo jako svátosti mě neposvěcují bez Ježíše, zrovna tak ty nečiníš nic jiného, než jen skvěle rozmnožuješ jeho lásku ke mně a zázračně posiluješ mou lásku k němu.

(převzato z webu <https://revue.theofil.cz/revue-clanek.php?clanek=2755>)

REFORMA CÍRKVE DLE ĎÁBLOVY STRATEGIE

Bez modlitby se z církve stává prázdná schránka

V církvi se vše rodí z modlitby a díky modlitbě vše roste. Když chce nepřítel – ďábel – na církev zaútočit, usiluje především o vysušení jejích pramenů, snaží se jí zabránit v modlitbě.

Všímáme si toho například u jistých skupin, které se dohodnou, že uskuteční církevní reformy, změny v životě církve a jejích organizacích, přičemž o tom všem informují sdělovací prostředky... Modlitbu ale není vidět, nemodlí se tu... Dožadují se změny a zásadních rozhodnutí, a jejich návrhy jsou zajímavé, skutečně zajímavé! Ovšem předkládané jen v diskusi a médiích, kde ale zůstala modlitba? Právě modlitba totiž otevírá bránu Duchu svatému, který podněcuje k cestě vpřed. Změny v církvi bez modlitby nejsou změnou církve, nýbrž skupinovou změnou. A když chce nepřítel, jak jsem již řekl, bojovat s církví, nejprve se snaží vysušit její prameny, zabránit jí v modlitbě za tyto nové návrhy. Pokud modlitba ustane, nějaký čas se to jeví tak, že vše bude pokračovat jako odjakživa, jakousi setrvačností, ale zakrátko si církev všimne, že se z ní stala prázdná schránka, že ztratila svůj opěrný pilíř, že již nevlastní zdroj tepla a lásky.

Lampa víry bude svítit, dokud v ní bude olej modlitby

V Lukášově evangeliu klade Ježíš dramatickou otázku, která nás vždy přivede k zamyšlení: „Nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?“ (Lk 18,8). Anebo najde jenom organizace, skupinu dobře proorganizovaných podnikatelů s vírou, kteří se věnují dobročinnosti a mnohému dalšímu? *Nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?* Tato otázka stojí na konci podobenství, které ukazuje, že je třeba stále se modlit a neochabovat (srov. v. 1-8). Můžeme tedy vyvodit, že lampa víry bude na zemi svítit, dokud v ní bude olej modlitby. Právě modlitba totiž nese vpřed víru i náš ubohý život – slabý a hříšný, avšak díky modlitbě bezpečně pokračující. Jako křesťané bychom si měli položit otázku: Modlím se? Modlíme se? Jak se modlím?

Krise jsou k růstu nezbytné

„Odvě víry“ není škrobený, vyvíjí se spolu s námi, není tuhý, ale roste, a to též skrze krize a zkřížení, či spíše nelze růst bez krizových momentů. Krize jsou k růstu nezbytné. Po určitých úsecích života si všimáme, že bychom je bez víry nebyli zvládli a že modlitba byla naší silou. Nikoli jen osobní modlitba, nýbrž také modlitba bratrů a sester a modlitba společenství, které nás doprovázelo a podporovalo, modlitba známých lidí, které jsme o ni požádali.

Zásadní úloha církve je v tom, že se modlí a vychovává k modlitbě

Zásadní úloha církve spočívá v tom, že se modlí a vychovává k modlitbě, předává z pokolení na pokolení lampu víry s olejem modlitby. Lampu víry, která vnáší světlo a pořádek do věcí, jaké mají doopravdy být, ovšem sytí se jedině olejem víry, jinak vyhasíná. Bez světla této lampy bychom neviděli na cestu k hlásání evangelia, dokonce bychom ani neviděli na cestu víry, nespátřili bychom tváře bratrů a sester, k nimž máme přistupovat a sloužit, nemohli bychom osvitit místnost, ve které se scházíme ve společenství... Bez víry se vše bortí a bez modlitby víra vyhasíná. Víra a modlitba jdou ruku v ruce. Neexistuje jiná cesta. Proto je církev jak domovem a školou společenství, tak i domovem a školou víry a modlitby.

Zpracováno podle katecheze papeže Františka při generální audienci 14. dubna 2021

Redakčně upraveno na *Pastorace.cz*

NESMYSLNÁ ROZDĚLENÍ

Většina z nás chce prožít plnohodnotný a spokojený život. My sami si uskutečňování této

ušlechtilé touhy narušujeme velikou řadou nesmyslných vzájemných rozdělání. Jejich příčiny dobře známe. Jsou to: pýcha, nenávisť, závist, hněv a zloba. Některá si neseme z minulosti. Někdy už jim ani nerozumíme.

Historické prameny nám dokládají svědectví, že dříve mělo náboženské vyznání veliký vliv na život lidí. Naše současná společnost v Evropě je většinou nevěřící. Proto není v ní tento problém už naléhavý. Jiné je to v mnoha zemích Afriky a Asie, kde ještě dnes lidé umírají

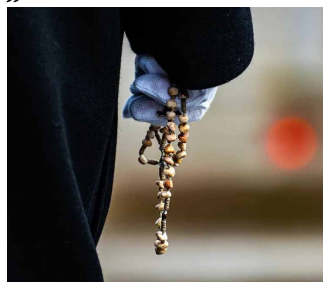
kvůli své víře. Znovu se také objevuje nadřazenost větších měst nad menšími, v jednom by mělo být prý všechno dokonalé, včetně jeho obyvatel, o druhém se neřekne nic dobrého. Také fanoušci sportovních klubů se mezi sebou nenávidí, při zápasech dochází k ničení vybavení stadionů i zranění osob. Vysokou hradbou bývají také peníze a majetek. Kvůli těmto věcem se ničí rodinné a přátelské vztahy. Spory se mohou táhnout celá léta a často končí i u soudu.

Dnešní doba přidala ještě jedno rozdělání na jedince očkované proti Covidu a ostatní, kteří na vakcínu čekají. První se bojí druhých. Baví se s nimi na dálku nebo se jim dokonce vyhýbají. Sdělovací prostředky nás denně zahlcují zprávami o dalších bariérách na celosvětové i místní úrovni.

Tyto okolnosti však nedovedou umlčet skrytou výše zmiňovanou touhu po prožití harmonického života. Všichni jsme dostali od Boha dary rozumu a rozlišování, abychom dokázali rozpoznat, co je správné a dobré. Usilujme společně o odstraňování nesmyslných rozdělání, která působí utrpení, bolest a smutek. Vyhledávejme činnosti, které jsou prospěšné ostatním lidem i nám samotným a spojuje je láska, radost a naděje. Přinášením pokoje může každý z nás přispět malým dílem ke zlepšení života na světě.

Ilona Bozděchová

„MARATON“ MODLITBY RŮŽENCE V KVĚTNU ZA UKONČENÍ PANDEMIE

Papežská rada pro novou evangelizaci ve středu 21. dubna uvedla, že „pro hlubokou touhu Svatého otce bude měsíc květen věnován modlitebnímu maratonu na téma ‘Modlitba k Bohu stoupala ustavičně z celé církve‘“. Katolické chrámy celého světa budou zvláštním způsobem zapojeny jako propagátoři modlitby růžence mezi katolickými jednotlivci, rodinami a komunitami.

Třicet chrámů se bude střídat ve vedení každodenního živě přenášeného růžence v 18.00 hodin (středoevropského času). Katolická církev zasvěcuje měsíc květen Nejsvětější Panně Marii. Svatý otec zahájí tento měsíc modlitby 1. května a poprosí

o Mariinu přímluvu. Papež řekl, že se modlí za miliony lidí, kteří na COVID-19 zemřeli nebo kteří nemocí trpí, i za jejich rodiny: „Pandemie nerozlišovala a zasáhla lidi všech kultur, vyznání, sociálních a ekonomických vrstev.“ Zdůraznil, že je důležité považovat očkování proti koronaviru za „univerzální společné dobro“.

VELIKONOCE U SV. VÁCLAVA

Na rozdíl od situace vloni, mohli jsme letošní Velikonoce prožít a slavit v kostele. Budme vděční za tuto možnost, v okolních zemích takové štěstí neměli. I když nás bylo výrazně méně než obvykle, sešli se alespoň někteří zástupci smíchovských rodin k „živým“ bohoslužbám. Doufejme, že se pandemická situace bude zlepšovat (a nezapomeňme se připojit ke globálnímu růžencovému „maratonu“). Snad se už brzy sejdeme zase všichni.

FN

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 **sv. Václav** **Neděle:** 11:15 **sv. Gabriel**
(9:30 se zohledněním přítomnosti rodin s malými dětmi)
Po - So: 7:30 17:30 **sv. Václav**

KOSTEL OTEVŘEN:

Po-So: 7:00 - 11:00 / 16:45 - 18:30
Neděle: 7:15 - 11:00 / 17:15 - 19:00

ÚŘEDNÍ HODINY

(v sakristii kostela nebo farní kanceláři)
pondělí - pátek: 8:00 - 11:00

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 – 7:55 9:00 - 9:25
- večer 17:30 – 17:55
Všední dny: - večer 17:00 – 17:25
Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

Vzhledem k opatřením vlády nelze zatím závazně plánovat farní akce a pravidelné bohoslužby

2.5. neděle	5. neděle velikonoční
3.5. pondělí	Svátek sv. Filipa a Jakuba
9.5. neděle	6. neděle velikonoční
13.5. čtvrtek	Slavnost Nanebevstoupení Páně
14.5. pátek	Svátek sv. Matěje
16.5. neděle	7. neděle velikonoční
23.5. neděle	Slavnost Soslání Ducha Svatého
26.5. středa	Památka sv. Filipa Neriho
30.5. neděle	Slavnost Nejsvětější Trojice
31.5. pondělí	Svátek Navštívení Panny Marie
1.6. úterý	Památka sv. Justina
3.6. čtvrtek	Slavnost Těla a krve Páně

LITURGIE MĚSTA ŘÍMA

Chvála Kristu, rádi bychom upozornili a pozvali na týden od 22. do 27. srpna 2021 nazvaný Liturgie města Říma. Je učen pro mladé lidi od 18 do 25 let a je zaměřen na poznání a prožití bohoslužby přímo v Římě. Všechny informace a přihlášky naleznete na našich stránkách

<http://www.liturgie.cz/skola-liturgiky/a/liturgie-mesta-rima-pro-mladec>

Kromě toho srdečně zveme na Letní školu liturgiky, která se uskuteční od 20. do 25. července 2021 v Želivském klášteře. Letošním tématem jsou svátosti uzdravení: pomazání nemocných a svátost smíření. Všechny informace a přihláška jsou taktéž na našich stránkách <http://www.liturgie.cz/skola-liturgiky/a/letni-skola-liturgiky-2021>.

Požehnané velikonoční dny, pevně zdraví a mnoho radosti od vzkříšeného Pána přeje

P. Radek Tichý, Liturgie.cz

NEBOJTE SE!

Moc Kristova kříže a vzkříšení je větší než veškeré zlo, z něhož by člověk mohl a musel mít strach.

(Jan Pavel II.)

1100 let
**SVATÁ
LUDMILA**

VÝSTAVA O SV. LUDMILE

Akademie věd České republiky, ve spolupráci se spolkem Svatá Ludmila 1100 let pořádá na Národní třídě výstavu o kněžně, světici a matce národa - Ludmile.

Výstava je přístupná od 15.4. v budově ČSAV - Národní třída 3

vydává:
redakční rada:
uzávěrka:

Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
P. J. Gapský, P. R.B. Štěpánek, M. Muchová, F. Nedbal
25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz) náklad tohoto čísla: 220 ks bar. **neprodejné**